

Niet toegelaten en geen zin om op de bank te zitten

Jaarverslag 2008 | 2009

veilig uitgaan begint bij de deur
veilig uitgaan begint bij de deur
veilig uitgaan begint bij de deur
veilig uitgaan begint bij de deur
veilig uitgaan begint bij de deur
veilig uitgaan begint bij de deur

Veilig uitgaan begint bij de deur.

Panel Deurbeleid Breda

tel. 076-5309137

www.paneldeurbeleidbreda.nl

info@paneldeurbeleidbreda.nl

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	3
Inleiding	4
Samenstelling Panel en secretariaat	6
Cijfers met toelichting	7
Overwegingen	12
Aanbevelingen voor 2010	14
Bijlage: klachtenprocedure	16

Inleiding

Voor u ligt het eerste verslag van het Panel Deurbeleid Breda. Het Panel ging in april 2008 van start. De reden om een Panel Deurbeleid in te stellen was het sterke vermoeden dat er bij de toegang tot horecagelegenheden in Breda discriminatie plaatsvond. Bij de selectie wie wel en wie geen toegang krijgt tot een horecagelegenheid zou in een aantal gevallen onderscheid gemaakt worden op basis afkomst, geloof of seksuele voorkeur. Dat is uiteraard een onwenselijke situatie.

Een exact beeld van de mate waarin discriminatie voorkomt ontbreekt. Er wordt weinig aangifte gedaan bij de politie. Uit het onderzoek “Bekendheid meldprocedure horecadiscriminatie”¹ blijkt dat driekwart van de onderzochte allochtone jongeren niet bereid is om discriminatie te melden. De belangrijkste redenen om niet te melden zijn dat het geen zin heeft, het teveel moeite kost en/of dat men het probleem zelf oplost.

Met het Panel Deurbeleid wordt beoogd meer zicht te krijgen op discriminatie. Door een laagdrempelige, snelle en effectieve procedure te bieden wil het Panel Deurbeleid de meldingsbereidheid verhogen en oplossingsgericht bezig zijn, zowel voor het betreffende incident als structureel. Daar zijn natuurlijk alle betrokken partijen voor nodig. Daarom is het Panel samengesteld uit vertegenwoordigers van horeca, jongeren, politie en gemeente. Het Panel wordt ondersteund door RADAR.

Dit verslag gaat zowel over 2008 als over 2009. Daar waar relevant, zijn de cijfers wel uitgesplitst naar de beide jaren. Het eerste jaar kenmerkte zich door de nodige opstartperikelen. Na een voortvarende start, met een goede campagne en een website www.paneldeurbeleidbreda.nl in de lucht, volgde een moeizame fase met het overtuigen van alle uitgaansgelegenheden om een bordje op te hangen met het SMS meldnummer.

Door de niet aflatende inzet van het secretariaat en mede naar aanleiding van de ondertekening van het “Convenant veilig uitgaan Breda 2009-2013” is inmiddels forse verbetering te zien en hangen de bordjes vrijwel overal bij de uitgaansgelegenheden. Het aantal meldingen neemt toe en de ervaringen met de bemiddelingsgesprekken zijn zondermeer positief te noemen. Dat is een compliment voor de melders, maar ook voor de horecazaken die gesprekspartner waren en voor RADAR die de bemiddelingsgesprekken voert.

Het Panel Deurbeleid is goed van start is gegaan, maar er is nog veel werk te doen. Of er inmiddels verbeteringen zijn opgetreden bij de toelating tot horecagelegenheden blijft echter moeilijk vast te stellen. Daarvoor ontbreken te veel gegevens. Het Panel Deurbeleid maakt onderdeel uit van het grotere geheel. Voor een totaaloverzicht van aard en omvang van discriminatie in de horeca is meer nodig dan alleen het Panel Deurbeleid, laat staan voor het oplossen de horecadiscriminatie. Het Panel kan wel een goede bijdrage leveren. Het toegenomen aantal meldingen en de gesprekken die op basis daarvan gevoerd zijn, zijn zeker positief, maar geven geen representatief beeld van aard en omvang van de horecadiscriminatie in Breda.

¹ Bekendheid meldprocedure horecadiscriminatie, Gemeente Breda, SSC O&I, juli 2008, publicatienummer 1478

Eind 2009 heeft een vervolg plaatsgevonden op het eerder genoemde onderzoek, “Bekendheid nieuwe meldprocedure horecadiscriminatie, voortgangsmeting en groeps gesprekken”². Uit de resultaten blijkt dat de meldingsbereidheid onder allochtone jongeren niet is toegenomen, maar juist afgenomen. Een nog grotere groep allochtone jongeren geeft aan te denken dat melden geen zin heeft, dat het te veel moeite kost of dat ze niet weten hoe melden in zijn werk gaat. Aan de andere kant is het vertrouwen gegroeid dat de politie of de gemeente wel iets doet met de melding. Het aantal meldingen is meer dan verdubbeld ten opzichte van het jaar voorafgaand aan de instelling van het Panel. Aangetekend moet worden dat het onderzoek zich beperkt heeft tot allochtone jongeren. Dat is weliswaar een hele belangrijke doelgroep, maar niet de enige.

In dit verslag vindt u, naast een terugblik door middel van de cijfers, ook een aantal aanbevelingen om in de toekomst in Breda een nog prettiger uitgaansklimaat te creëren voor iedereen.

Dank aan iedereen die een bijdrage heeft geleverd aan het werk van het Panel Deurbeleid. Dat betreft natuurlijk de medewerkers van RADAR, maar zeker ook de vertegenwoordigers van de horeca die de gesprekken gevoerd hebben na binnengekomen meldingen en natuurlijk het uitgaanspubliek in Breda.

Panel Deurbeleid Breda
januari 2010

² Bekendheid nieuwe meldprocedure horecadiscriminatie, voortgangsmeting en groeps gesprekken, Gemeente Breda, SSC O&I, januari 2010, publicatienummer 1583

Samenstelling Panel en secretariaat

Het Panel Deurbeleid is samengesteld uit vertegenwoordigers van de verschillende partijen die betrokken zijn bij het deurbeleid van horecagelegenheden. Dit zijn de jongeren zelf, als vertegenwoordiging van de bezoekers van horecagelegenheden, de horeca-exploitanten, die verantwoordelijk zijn voor het deurbeleid, de politie, als toezichthouder op een goed verloop van de uitgaansavonden en tenslotte de gemeente, die er op toe ziet dat er geen discriminatie is. Er is ook een plek vrijgehouden voor een vertegenwoordiging vanuit portiers. Ondanks verschillende gesprekken hierover is deze plaats op dit moment niet vervuld. Het Panel Deurbeleid wordt ondersteund door RADAR.

De samenstelling in 2008/2009 was als volgt:

Leden Panel Deurbeleid

M. Mohamed	jongeren
J. van Bel	horeca-exploitanten
N. van Amelsvoort	politie Midden-West Brabant
E. Segers	politie Midden-West Brabant
M. Nanne (vz)	gemeente Breda
F. Ewals (vz a.i.)	gemeente Breda
Vacature	onafhankelijke vertegenwoordiging van portiers

Secretariaat

B. Schouw	RADAR
A. Houweling	RADAR

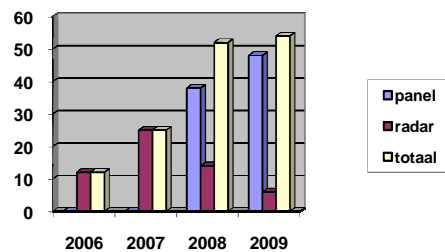
Cijfers met toelichting

Meldingen

Het Panel Deurbeleid startte in april 2008. Om een goede vergelijking te maken met eerdere jaren zijn de meldingen met betrekking tot weigering van toegang tot de horeca van 2006, 2007, 2008 en 2009 die bij RADAR zijn binnengekomen ook opgenomen. Opgemerkt moet worden dat niet over alle jaren eenzelfde registratie heeft plaatsgevonden. Wel is steeds geregistreerd dat een melding heeft plaatsgevonden. Maar de registratie over wat er met een melding is gebeurd, de achtergrond van wie de melding heeft gedaan enzovoorts is in de loop der tijd veranderd. Enige voorzichtigheid bij de interpretatie van de cijfers is dan ook op zijn plaats.

Aantal meldingen

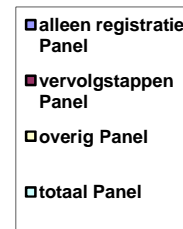
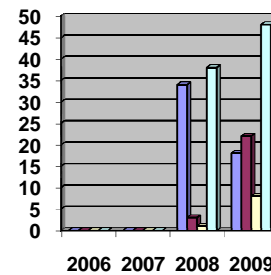
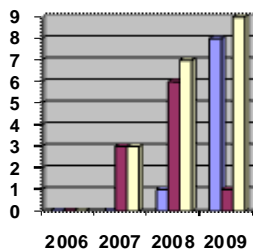
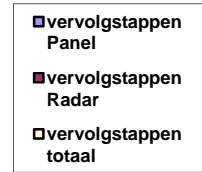
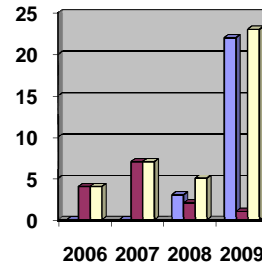
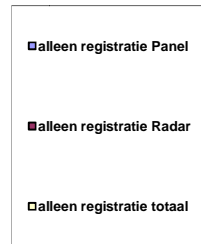
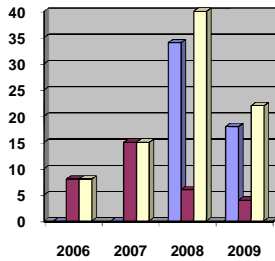
jaar	Panel	RADAR	totaal
2006	-	12	12
2007	-	25	25
2008	38	14	52
2009	48	6	54

Het aantal meldingen met betrekking tot horecadiscriminatie is behoorlijk gestegen. Kwamen er in 2006 nog 12 meldingen binnen, in 2009 zijn dat er maar liefst 54. Nog voor het Panel Deurbeleid werd ingesteld laat het jaar 2007 al een verdubbeling van het aantal meldingen zien. Na de instelling van het Panel verdubbelt dit aantal nog een keer. Het aantal meldingen bij RADAR zelf neemt dan fors af. Het aantal meldingen bij het Panel Deurbeleid is in het eerste jaar al veel hoger dan het daarvoor bij RADAR was. In 2009 groeit dit nog met een kwart. Hieruit kan worden afgeleid dat degene die geweigerd zijn aan de deur van een horecagelegenheid en dit willen melden de weg naar het Panel Deurbeleid beter weet te vinden.

Werkwijze

jaar	alleen registratie			vervolgstappen			overig		
	Panel	RADAR	totaal	Panel	RADAR	totaal	Panel	RADAR	totaal
2006	-	8	8	-	4	4	-	0	0
2007	-	15	15	-	7	7	-	3	3
2008	34	6	40	3	2	5	1	6	7
2009	18	4	22	22	1	23	8	1	9

Bij de verwerking van de meldingen is een onderscheid gemaakt tussen *alleen registratie*, *vervolgstappen* en *overig*.

Alleen registratie: het binnenkomen van de melding, een gesprek met de melder en afspreken wat er verder met de melding gebeurt; indien de melder aangeeft geen prijs te stellen op een verdere behandeling van de melding wordt de melding opgenomen in deze categorie; hetzelfde geldt als de melding geen directe relatie met het deurbeleid blijkt te hebben; in veel gevallen wordt de betreffende horecaondernemer wel geanonimiseerd op de hoogte gebracht van de melding;

Vervolgstappen: een melding wordt opgenomen in de categorie *vervolgstappen* indien een vervolg aan de melding wordt gegeven. Bijvoorbeeld in de vorm van een gesprek met de melder, een bemiddelingsgesprek met de betreffende horecaondernemer, doorzetting naar het Panel, advisering aan de ondernemer die naar aanleiding daarvan zijn deurbeleid kan aanpassen of het advies om aangifte te doen bij de politie;

Overig: Dit betreft met name meldingen waarbij na de sms-melding ondanks verschillende pogingen, geen contact meer met de melder is gekregen.

De tendens die in deze cijfers zichtbaar wordt is dat steeds meer meldingen niet alleen geregistreerd worden, maar ook in behandeling worden genomen. Daar kunnen twee verklaringen voor zijn. In de eerste plaats kan het zo zijn dat steeds vaker melders aangeven een vervolg aan de melding te willen geven. Bijvoorbeeld door het gesprek met de ondernemer aan te gaan in een bemiddelingsgesprek. In de tweede plaats kan het zo zijn dat de meldingen in toenemende mate een directe relatie met deurbeleid hebben. Het Panel wordt dan steeds meer benaderd met de juiste meldingen. Er zitten minder loze meldingen tussen waardoor een vervolg vaker zinvol is.

Het Panel juicht beide ontwikkelingen toe. Juist de verdere behandeling en het gesprek met de ondernemer leiden ertoe dat de horecaondernemer concrete feedback krijgt op zijn deurbeleid en vervolgens zijn beleid of de instructies aan portiers, hierop kan aanpassen.

Discriminatiegrond

Er zijn verschillende gronden van discriminatie die verboden zijn. De belangrijkste zijn herkomst, geslacht, seksuele gerichtheid en handicap. Bij deurbeleid wordt ook op andere gronden geweigerd, zoals bepaalde kleding, tatoeages of het onder invloed zijn van drugs of alcohol. Deze weigeringsgronden zijn onder de categorie “overig” opgenomen.

RADAR								
	Herkomst	Geslacht	Handicap	Leeftijd		Seksuele gerichtheid	Overig	Totaal
2006	9	-	-	-		1	2	12
2007	16	-	2	3		1	3	25
2008	12	1	-	-		-	1	14
2009	4	-	-	-		1	1	6

Panel Deurbeleid								
Jaar	Herkomst	Geslacht	Handicap	Leeftijd	Nationaliteit	Seksuele gerichtheid	Overig	Totaal
2006	-	-	-	-	-	-	-	-
2007	-	-	-	-	-	-	-	-
2008	4	-	-	-	-	1	33	38
2009	8	1	1	2	1	-	35	48

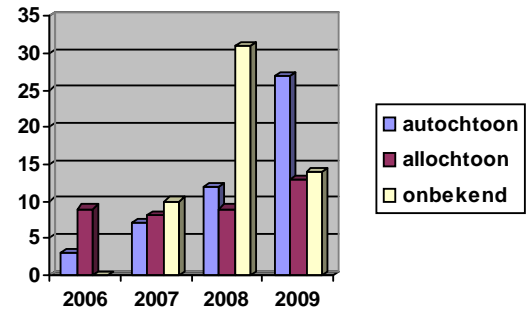
De meldingen die bij RADAR binnenkomen gaan voor het merendeel over discriminatie op grond van herkomst. Bij het Panel Deurbeleid is dit geheel anders. Herkomst wordt veel minder als grond aangevoerd. De categorie *overig* is vrij groot sterk, te weten 33 van de 38 meldingen in 2008 en 35 van de 48 meldingen in 2009. Dit duidt erop dat de melders niet zozeer vanwege discriminatie zijn geweigerd bij de deur maar op andere gronden die voortvloeien uit het deurbeleid, zoals kledingvoorschriften.

Etnische achtergrond

Bij discriminatie wordt meestal gedacht aan discriminatie van allochtonen ten opzichte van autochtonen. Om deze reden wordt de etnische achtergrond van de melders geregistreerd. Het begrip “allochtoon” is hierbij ruim opgevat, de eerste indruk. Op basis van die eerste indruk wordt immers ook aan de deur gehandeld. In 2008 is de achtergrond vaak niet geregistreerd. De cijfers geven dan ook niet meer dan een indicatie. De cijfers van RADAR en het Panel Deurbeleid zijn in dit overzicht bij elkaar opgeteld.

jaar	autochtoon	allochtoon	onbekend	totaal
2006	3	9	0	12
2007	7	8	10	25
2008	12	9	31	52
2009	27	13	14	54

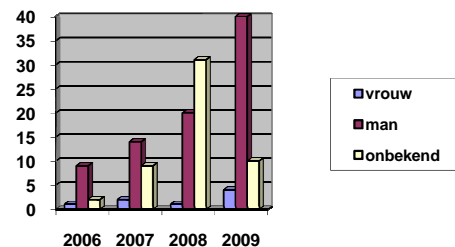
Bij zowel autochtonen als allochtonen is een toename van het aantal meldingen te zien. We gaan er vanuit dat de groep melders waarvan de achtergrond niet geregistreerd is een hetzelfde patroon laat zien als de groep melders waarvan de achtergrond wel geregistreerd is. Overigens vallen onder de groep *onbekend* ook die melders waar geen contact meer mee is verkregen.

Opvallend is de groei van het aantal autochtone melders veel groter is dan de groei bij de allochtone melders. Blijkbaar hebben met name mensen met een Nederlandse achtergrond zich bij een weigering aan de deur tot het nieuwe instrument van de melding per SMS gewend. Dit lijkt te corresponderen met de uitkomsten van het tweede onderzoek van de gemeente Breda naar de bekendheid met de meldprocedure. Positief daaraan is dat steeds meer autochtonen het melden als zij geweigerd worden. Het komt ook met enige regelmaat voor dat autochtonen zich gediscrimineerd voelen. Door hun melding kan hier actief iets mee gedaan worden.

Geslacht

Naast de etnische achtergrond is geregistreerd of de melding door een vrouw of een man is gedaan. Ook hier zijn de meldingen gedaan bij RADAR en het Panel Deurbeleid bij elkaar opgeteld.

jaar	vrouw	man	onbekend	totaal
2006	1	9	2	12
2007	2	14	9	25
2008	1	20	31	52
2009	4	40	10	54

Opvallend is dat veruit de meeste meldingen gedaan worden door mannen. Dat was al zo vóór de instelling van het Panel Deurbeleid. Er is in Breda geen nader onderzoek gedaan naar een verklaring hiervoor. Het kan erop duiden dat met name mannen de toegang wordt geweigerd bij horecagelegenheden, maar het kan er evengoed op duiden dat met name mannen meldingsbereid zijn. Ook uit andere onderzoeken in het land blijkt overigens dat mannen vaker de toegang wordt geweigerd of zich gediscrimineerd voelen dan vrouwen³.

Financiële verantwoording

Het Panel beschikt niet over een eigen budget. De kosten die in relatie tot het Panel Deurbeleid gemaakt worden, maken integraal onderdeel uit van de subsidie van de gemeente Breda aan RADAR. De financiële verantwoording over de kosten van het Panel Deurbeleid wordt separaat opgenomen in het financieel verslag van RADAR, dat voor 1 april aan de gemeente Breda wordt geleverd.

³ Zie bijvoorbeeld ook het rapport "Tussen doorbitches en uitsmijters", C.E.T. Triesscheijn en M.P. Maris, Rotterdam, 2005

Overwegingen

Sinds de instelling van het Panel Deurbeleid is het aantal meldingen fors toegenomen. In toenemende mate is er bovendien contact met de exploitant van de betreffende horecagelegenheden. Een mooie ontwikkeling dus. Hoe deze ontwikkelingen verklaard kunnen worden is moeilijk aan te geven. Het kan een betere bekendheid van het Panel zijn, een hogere meldingsbereidheid of bijvoorbeeld meer weigeringen. Uit het onderzoek “Bekendheid nieuwe meldprocedure horecadiscriminatie, voortgangsmeting en groeps gesprekken”⁴, blijkt echter dat de bekendheid met de meldingsmogelijkheid evenals de meldingsbereidheid is afgenomen. Voor de conclusie dat er meer onterechte weigeringen zouden zijn is ook geen enkele onderbouwing te vinden. De onderzoeksresultaten lijken dus haaks te staan op het groeiende aantal meldingen bij het Panel. Een verklaring kan zijn dat het onderzoek zich heeft beperkt tot allochtone jongeren. Dat is weliswaar een grote doelgroep maar melding wordt vooral gedaan door autochtone jongeren en door volwassenen. De Panel-cijfers wijzen wel in die richting.

Hoe het ook zij, het groeiend aantal meldingen en de manier van afhandeling toont wel aan is dat er behoefte is aan een meldingsprocedure. Daarmee lijkt het Panel goed op weg te zijn. Bij allochtone jongeren is echter nog veel winst te boeken. Geen reden dus om achterover te leunen, maar juist actief aan de slag te blijven.

Melden, heeft het eigenlijk wel zin?

Uit eerder genoemd onderzoek blijkt dat slechts 4 % van de allochtone jongeren zegt eventuele discriminatie te gaan melden. Bij de vraag waarom wordt afgezien van melding zegt de helft van de allochtone jongeren geen melding te willen doen omdat het toch geen zin heeft. Andere argumenten zijn dat het teveel moeite kost (20%) of dat men liever ergens anders heen gaat (13%). Ook wordt gezegd dat men niet weet hoe melden moet (12%), het niet belangrijk genoeg is (10%), men nooit met discriminatie te maken heeft (7%) of de jongere lost het liever zelf op(4%).

“Ik wil niet sms’en, ik wil gewoon naar binnen” is een veelgehoorde opmerking. Het uitgaanspubliek zit niet te wachten op een procedure, maar wil op stap. “Als het dan hier niet lukt, dan maar ergens anders heen.” Uit het onderzoek blijkt verder dat ruim 70% van de allochtone jongeren wegloopt en ergens anders heen gaat als ze niet worden toegelaten tot een horecagelegenheid. In 2008 was dat nog 55%. Een significante stijging derhalve. Tegelijkertijd daalt de meldingsbereidheid. Dat is geen goede tendens.

Het vertrouwen in melden lijkt niet erg groot. Wanneer er doorgevraagd wordt blijkt dat 60% van de allochtone jongeren denkt dat er toch niets verandert. In 2008 was dat nog ongeveer 45%. Ruim 30% van de respondenten geeft aan door melding toch niet binnen te komen bij de betreffende horecagelegenheid. In 2008 was dat nog ruim 40%. In 2009 zegt ruim 20% dat de gemeente (of de politie) er toch niets aan doet. Dat was in 2008 bijna 40%. Of hier een groter vertrouwen in de overheid aan ten grondslag ligt is niet duidelijk.

⁴ Bekendheid nieuwe meldprocedure horecadiscriminatie, voortgangsmeting en groeps gesprekken, Gemeente Breda, SSC O&I, januari 2010, publicatienummer 1583

Het Panel meent, op basis van anderhalf jaar ervaring, dat melden wel degelijk zin heeft. Het heeft weliswaar geen onmiddellijk effect op de avond zelf, maar een melding legt wel de basis voor een vervolg. Zo kan een horeca-exploitant worden aangesproken op het deurbeleid en de manier waarop dit beleid wordt uitgevoerd door het personeel. Dat kan in een afzonderlijk geval, maar ook naar aanleiding van een reeks meldingen. Op basis daarvan kan zo nodig het deurbeleid worden aangepast, duidelijker naar buiten toe worden gebracht of ervoor gezorgd worden voor een aanpassing in de werkwijze van de portiers waardoor discriminatie in de toekomst voorkomen kan worden.

De rol van de horecagelegenheden

Een deel van de horeca werkt zeer positief mee met het Panel. Dat geldt zeker voor deelname aan het Panel en de bemiddelingsgesprekken. Bij een groot deel van de horeca lijkt het Panel echter veel minder te leven. Een voorbeeld daarvan is de moeite die het heeft gekost om de bordjes met het SMS-meldnummer van het Panel zichtbaar op te hangen. Pas na de ondertekening van het “Convenant veilig uitgaan Breda, 2009 - 2013” is hier verbetering in gekomen. Toch is een aantal bordjes inmiddels ook alweer verdwenen.

Ook de actieve doorverwijzing naar het Panel bij weigering aan de deur vindt niet structureel plaats. Een enkele portier doet dit wel en voorkomt zo een discussie aan de deur. De politie doet dit eveneens. Bij veel horecagelegenheden gebeurt dit echter niet en soms wordt er zelfs gezegd dat het melden via sms geen enkele zin heeft. Veel melders geven aan melding gedaan te hebben nadat zij op die mogelijkheid waren gewezen door de politie of de portier.

Horeca mag zich richten op bepaalde doelgroepen, echter, zonder daarbij te discrimineren. Een horecagelegenheid kan zich bijvoorbeeld richten op studenten, mensen in een bepaalde leeftijdscategorie of kledingvoorschriften hebben. Onderscheid maken op grond van bijvoorbeeld afkomst, godsdienst/levensovertuiging, sekse, seksuele gerichtheid, handicap is echter niet geoorloofd. Potentiële klanten die niet binnen de doelgroep vallen mag de toegang geweigerd worden. De portier beoordeelt bij de deur of de potentiële klant binnen de doelgroep valt. Vaak wordt de reden van weigering niet helemaal duidelijk voor de geweigerde persoon. De portier geeft de reden niet helder aan, het deurbeleid is vaak ook niet concreet omschreven of niet zichtbaar opgehangen. Het gevoel gediscrimineerd te worden neemt daardoor toe. Er zou een slag gewonnen kunnen worden met een duidelijker deurbeleid dat bovendien goed kenbaar gemaakt wordt voor de klanten, zowel bij de deur als op bijvoorbeeld de website van de betreffende horecagelegenheid. Het uitgaanspubliek, maar ook de portiers en horecaondernemers hebben daar baat bij. De weigeringsgrond wordt duidelijker en toetsing door het Panel Deurbeleid eenvoudiger uit te voeren.

In het “Convenant veilig uitgaan Breda, 2009 - 2013” zijn hierover afspraken gemaakt⁵. De praktijk blijft hier echter nog ver bij achter. Het deurbeleid van de meeste uitgaansgelegenheden is onduidelijk voor het publiek. Als de toegang geweigerd wordt stuit dat op onbegrip en dat leidt tot onnodig veel conflictsituaties.

Aanbevelingen

Geconcludeerd kan worden dat het Panel Deurbeleid een goede start heeft gemaakt. Het melden van discriminatie bij het Panel kan zeker bijdragen aan de afname van discriminatie aan de deur. De effectiviteit moet echter nog veel groter worden dan op dit moment. Daarom heeft het Panel een aantal aanbevelingen gericht aan de partners van in het Convenant veilig uitgaan Breda 2009 - 2013. Naar de overtuiging van het Panel Deurbeleid zal opvolging van deze aanbevelingen sterk bijdragen aan de bestrijding van horecadiscriminatie. Uiteraard is het Panel bereid met de convenantpartners in overleg te gaan en een adviserende rol te spelen bij de invulling van deze aanbevelingen.

Bekendheid van het SMS-nummer (sms KLACHT [spatie] 076 naar 3669) is van essentieel belang om te kunnen melden. Uit het onderzoek van de gemeente Breda blijkt zo'n 60% van het uitgaanspubliek hiervan wel op de hoogte te zijn. Dat is niet weinig, maar kan zeker beter. Van belang is dat mensen die geweigerd worden op dat moment van de mogelijkheid tot melding kennis kunnen nemen. Concreet heeft het Panel hiervoor 2 aanbevelingen.

1. Zorg ervoor dat bij alle uitgaansgelegenheden het bordje met het SMS-nummer van het Panel Deurbeleid goed zichtbaar bij de ingang hangt.
2. Zorg ervoor dat bij weigering van de toegang door de portiers actief wordt verwezen naar het Panel Deurbeleid.

Hoewel het aantal meldingen toeneemt, bestaat het gevoel dat dit nog een klein deel is. De meldingsbereidheid is erg laag. Het nut van melden wordt slechts beperkt ingezien. Los van de bekendheid met de meldingsprocedure moeten ook deze aantallen hoger worden. Hier ligt een taak voor alle convenantpartners. Het Panel beseft dat dit geen eenvoudige opgave is. Belangrijk is in elk geval dat alle convenantpartners in woord en daad uitstralen dat melden wel degelijk de moeite waard is. Mogelijk kan bij bestaande voorlichtingscampagnes met betrekking tot discriminatie of binnen de horeca ook aandacht aan horecadiscriminatie worden besteed.

⁵ Artikel 8 van het Convenant veilig uitgaan 2009 – 2013 gaat over deurbeleid en luidt als volgt:

- 8.1 De convenantpartners onderschrijven de actiepunten van de “Notitie deurbeleid” met betrekking tot het transparant maken van de toegangsregels en de aanpak van notoire overlastveroorzakers.**
- 8.1.1 Horecaondernemers zorgen voor een eenduidig, controleerbaar, transparant en niet-discriminerend toegangsbeleid.
- 8.1.2 Horecaondernemers zorgen ervoor dat bij de ingang van de inrichting door middel van een bord wordt aangegeven waar geweigerde personen een klacht kunnen indienen.
- 8.1.3 Indien er sprake is van functionele toelatingseisen in de onderneming, zorgt de ondernemer ervoor dat deze eisen duidelijk en goed leesbaar worden opgehangen bij de toegang.
- 8.1.4 Politie en gemeente spannen zich in om notoire overlastveroorzakers door een bestuurlijke verblijfsontzegging voor een bepaalde periode te weren uit het werkingsgebied (zie ook 5.3.5)
- 8.1.5 Horecaondernemers laten geen bezoekers meer toe wanneer het maximaal aantal toegelaten bezoekers is bereikt.

3. Verhoog de meldingsbereidheid onder het uitgaanspubliek en straal uit dat melden de moeite waard is

Een duidelijk geformuleerd, begrijpelijk en goed zichtbaar deurbeleid bij elke horecagelegenheid is noodzakelijk om (het gevoel van) discriminatie terug te dringen. Als het deurbeleid goed zichtbaar is kan het publiek hier op anticiperen en worden teleurstellingen aan de deur voorkomen. Bovendien kan de eventuele reden van weigering ook goed uitgelegd worden met verwijzing naar het beleid. Het gevoel dat de portier ter plekke een argument “verzint” zal kleiner zijn als verwezen kan worden naar het beleid.

4. Zorg ervoor dat elke uitgaansgelegenheid in het centrum van Breda een duidelijk geformuleerd, begrijpelijk en goed zichtbaar deurbeleid heeft.

